

SLOVENSKI NAROD.

Objava vsak dan sveder, izimni nedelje in prazniki, ter volja po pošti prejemana za avstro-ogorske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za osnanila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jednkrate tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravni štvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t.j. vse administrativne stvari.

Slaba vest „Slovenčeve“ stranke.

(Dopis)

Ko nezavisni slovenski listi z veseljem pozdravljajo in vsi pravi rodoljubi težko pričakujejo dan 29. novembra, ki je odločen za shod zaupnih mož v beli Ljubljani, kjer bodo zbrani veljaki povedali, kaj teži naš narod, in kaj nam treba storiti, da ga otmemo pogina, se pa „Slovenčeva“ stranka boji tega dneva kakor hudodelec kazenskega sodišča. Zaradi dveh naglavnih grehov tej stranki slaba vest ne da pokoja noč in dan. Ta vest ji očita, da je prvemu grehu ime „Ljubljanski ulični napisi“, drugemu pa „koalicija“. Pravi, da se zaradi njih, ker se še nadaljujeta, najbolj boji gromenja na isti sodni dan. Radi bi se tedaj ti grešniki že naprej oprali, preden so slišali obtožnico zaupnega shoda mož. Da ne bodo predolgo slepili svoje vesti in varali svojih čitateljev, jim moramo kar precej posvetiti na pravo pot.

Opirati se je začela „Slovenčeva“ stranka svojih grehov zadnjo soboto v članku, katerega je pričela s ponižnim uvodom, da je „Slov. Narod“ objavil meseca septembra poziv ter dostavil željo, naj tudi drugi slovenski listi o shodu zaupnih mož izreko svoje mnenje. „Slov. Narod“ je res dne 7. septembra povabil slovenske rodoljube in narodne časopise, da bi se čim prej odločili za korak k nasvetovanemu shodu. Da se bode pa „Slovenec“ vstulil mej „rodoljube“ in „narodne“ časopise, ko se sicer pred vsako teh dveh besedij trikrat prekrži, tega se nihče ni nadejal. Istina je, da bi tudi „Slovenčevce“ radi videli v trdem boju mej našimi narodnimi vrstami, ali preveč nam je znana njihova odvisnost in zaslepljenost — in ti dve lastnosti nam jemljeta ves up, da bi smeli ti strahopetci z nami vred pokazati narodno prepričanje tudi v takih slučajih, ko narodnost ni samo sredstvo za pospeševanje vere. Pa, pustimo to stvar, in pojdimo najprej k izpovedi obeh grehov, katera najbolj pečeta „Slovenčev“ rod.

Glede Ljubljanskih uličnih napisov, ki morajo biti tudi nemški, pravi „Slovenec“, da stoji „na stališču pravičnosti“. — O ti preklicana farizejska pravičnost „Slovenčeva“, ki zopet v tem članku svojim, po zagroženi anathemi omejenim bratcem

nočes povedati eminentno važnega pogoja, katerega je javno izrekel precej v začetku v občinskem svetu Ljubljanskem dr. Tavčar, in katerega so razglasili narodni časopisi, da smo namreč narodnjaki pripravljene, obesiti isti dan v Ljubljani dvojezične ulične napise, ko bodo isto storila nemška in italijanska mesta, v katerih prebiva primerna slovenska manjšina! List, ki namenoma tako izjavo taji, še hoče biti katolišk in se drzne stopati na stališče pravičnosti! Na tem stališču stoji po pravici jedino naša narodna stranka, katera je s tem čisto krščanskim pogojem pokazala, da s svojim ravnanjem le želi, sosedne krivičnosti moralno prisiliti, da bi postali pravični, nikdar pa ne namerava z ofenzivo poštenjakom delati krivice. Odkar visé v onih sosednih mestih samonemški in samolaški ulični napisi, se vrši atentat na našo slovensko narodnost. Dolžnost imamo, bojevati se proti tej krivici s sredstvi, ki so nam dovoljeni po božjih in avstrijskih zakonih, dolžnost, ne tiho trpeti ali zaradi krivičnosti godrajati ampak delati in bojevati se za doseg ravno-pravnosti v vseh koncih slovenske domovine. Trdno smo prepričani, da tisti Bog pravice, ki je nekdan dan podaljšal, da so videli Izraelci celih 24 ur zaporedoma klati sovražnike svoje domovine, da ta Bog Slovencev nikakor ne bode sameril, ako s primernimi in poštenimi sredstvi silimo brezvestne napadovalce, da naj nehajo tretji ubogi slovenski rod. Zadnji čas je tedaj, gospoda „Slovenčeva“, da glede uličnih napisov vržete pod klop svojo sofistično dogmatiko in se oklenete naših krščanskih načel! Vemo, da vas goni le strast proti nam, in da ta naša prava načela v arhiv že priznavate, ter, kadar ste v dolenskem Šent-Vidu v stiski, celo javno izrekate, zato pa tembolj obsojamo orgau duhovnikov, ki se bori proti načelom, katera ima večina mož njegove stranke. (Konec prih.)

Jezikovno vprašanje pa novi civilno-pravdni red.

Poslanec dr. A. Ferjančič je v 316. seji državnega zbora dne 12. novembra govoril:

Visoka zbornica! Razlikoval se bom od dosedanjih govornikov po tem, da bom govoril kratko. Sodim, da bo to tembolj umestno, ker se je raz-

prava o stvari, stoječi na dnevnem redu, razvila prav za prav v splošno debato o celi civilnopravdni reformi. To je neutemeljeno, stvarno in formalno; stvarno zagadelj, ker stvar sama ni na dnevnem redu, formalno zagadelj, ker smo že imeli prvo branje civilnopravdne reforme, do drugega branja pa še nismo prišli; ne vem, kam torej ta splošna razprava spada. K civilnopravdni reformi spada še mnogo drugih zakonov, uvajalni zakoni itd.; če se pri vsaki taki priliki uname taka debata, tako uničimo v naprej to, kar bi radi zagotovili z zakonom, o katerem razpravljamo.

Govorim zoper načrt in tudi glasoval bom proti njemu. Tega pa ni tolmačiti, da bi bil jaz nasprotnik civilnopravdne reforme; narobe, prijatelj sem te reforme, kakor sem prijatelj reforme kazenskega zakona, kar sem povedal pri razpravi o kazenskem zakonu. To pa, kar smo sklenili glede obravnavanja o kazenskem zakonu, takoimenovano okrajšano postopanje, to se je ponesrečilo.

Ponesrečilo se nam je, ker smo bili optimisti. Pri posvetovanju in sklepanju o tistem skrajšanem obravnavanju nismo mislili na obstrukcijo. Ne morem se ubraniti prepričanja, da imamo pri kazenskem zakonu opraviti z obstrukcijo. Ako hoče predstojatelj zakon obstrukcijo preprečiti, mi je dobro došel in obžalujem, da nimamo podobnega zakona za razpravo o kazenskem zakonu. Mislim tudi — in v tem oziru se kot contra-govornik bistveno razlikujem od prvega contra-govornika — da bo ta zakon za bodočnost obrazec za razpravljanje in reševanje velikih predlog v tej zbornici.

Ker se mi ugovarja, moram omeniti, da se je prvi govornik spomnil časov, ko obstrukcija še ni bila znana, ko so se veliki zakoni rešili v kratkem času. Ti časi so minoli in če hoče zbornica za večje zakonske predloge skleniti okrajšano obravnavanje, tako je to samoobramba, ker bi sicer zbornica, kakor pri kazenskem zakonu, ne mogla doseči svojega smotra. Kakor pa tudi ta zakon v celoti odobravam, vendar ne bomo jaz in moji somišljeniki glasovali zanj, zlasti zagadelj, ker bo ta zakon veljal razen za že predležene načrte tudi še za celo vrsto drugih, katerih še ne poznamo. O civilnopravdnem redu in o jurisdikcijski normi imamo v rokah poročila; eksekucijski red je izdelan le v

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški pisala Ouida.)

XIV.

(Dalje)

In madame Mila se odpelje v viktoriji s bejločnimi livrejami; ona je že nastojala, da se navžije svoje postne dobe; duša ji je bila tako mirna glede onih šestdesettisoč frankov, ni bilo povoda, da si zaradi njih i dalje razbija glavo; globoko dekolto-vanih zobuncev ni nosila, ker se je držala svoje besede, a imela je pol stotine vsakovrstnih oblačil, s katerimi se je dala na najednostavnejši način isto doseči; zabav je bilo v obilji, plesnih „venčkov“ — kojih nobeden ne more imenovati plesove — prijetnih sentankov, takisto nedolžnih — zgolj zaradi „godbe“ in vsega tega, tako se je to življenje dalo prenašati. Bilo je tudi v obilici Neapolskih ostrig, tako da človek skoro vedel ni, da je post.

Lady Hilda držala se je posta in to jako strogo; na teh plesnih „venčkah“ je niso nikoli videli, na glasbenih zabavah pa le redkokdaj. Saj je

vsak vedel, da je zelo brumna, nobeden pa ni pričakoval, da se je Florenca tako priljubila nji, ki je prednjačila v Londonskem svetu. A da so samo vedeli — Hilda je ljubila Florenco z vso dušo, kakor še nobeno mesto na svetu; prekrasno to mesto kraj te leskeče reke, v katerem je umetnost našla zavetje in pribežališče, vsa ona milota njegovega klasičnega porekla in svetinja njegove nevenljive veličine — vse, vse to jo je tako očaralo kakor noben drug kraj pod božjim solncem. Ako je druge smatrala nevednami Florenco, tudi pri sebi ni delala izjemo; zdelo se ji je, da mora biti človek tako čist, moder in blažen, kakor sv. Uršula, da je dostojen, boraviti v Florenci.

Njen ponos je bil do temelja zdrman; neki nemir, ponižnost, pohlevnost polastila se je njene duše; v nekaterih trenutkih je samo sebe mrzila in v svojih lastnih očeh je bila najzaničljivejši stvar, bila je same sebe sita.

Najraje se je bavila s proučevanjem umetnosti in starih slik na presno. Bila je nesrečna, da celo obupana, da si se je drugim ljudem dozdevalo, da je bolj čistična in prezirna nego navadap — nič drugega.

Frivolni in nemoralni nazori, s katerimi je njena sestrčina spravila vse težave s pota, so bili pri nji uprav nemogoči; bila je preponosna, da v grobu vara onega starca, od katerega je imela ta imetek, izpolnjevale samo besede, ne pa smisel njegove oporoke. — Dokler je bilo to premoženje njena last, ni mogla imeti „ljubimca“, a misel, odreči se njega, to je bilo za njo nemogoča, nekaj kar se ni izvesti dalo. Ona ni svojega bogatstva niti čutila, ker so ji mnoge stvari tako presedale, a društvo in svet, v katerem je vedno živela, ji je bil prava potreba, da si ji je postal nadležen, kakor postanejo vladarske neprilike vladarju samemu sčasoma neprebitne, — a da bi se odpovedala žezlu, to bi bil umik in neko zatajevanje same sebe, ki ga ne bi mogla prenašati. Samo sebe je prezirala, ker misli, da je ta misel nemogoča in neizvedljiva, ker je njegovo veledušnost nagradila v najboljšem slučaju z ostudno in zgoljno sebičnostjo, ker je bila tako slaba in puščala, da jo ljubkuje, ne da bi mu se ustavila, prezirala je sebe bolj, nego je kdaj druge ljudi prezirala.

Vse svoje življenje živela je na višini nezavednega samoljubja, kateremu so veljale vse njene

načrtu. Tudi imamo načrt o obrtnih sodiščih. O teh pred nami ležečih načrtih si lahko napravimo sodbo.

Ako bo ta sodba ugodna, dovolili bodo drage volje za obravnavanje teh načrtov olajšave, niso pa nam znani uveljavljani zakoni vseh teh zakonskih načrtov in zlasti ne jako važni zakon o sodni instrukciji. Nobenega teh zakonov ne poznamo, odsek sam pa pravi o njih, da se v njih rešijo jako važna pravna vprašanja. Vzlic temu pa naj si v naprej vežemo roke in naj privolimo, da se obravnava o teh zakonih, katerih še nismo videli, na način, po katerem izgubimo pravico ugovarjati. To me je napotilo, da bom glasoval zoper predležeči zakon, ker je nam, ki nismo člani odseka, nemogoče, narediti si sodbo o stvari, dokler ni v stadiju, ko jo je en bloc ali vzprejeti ali odkloniti. Slaba stran te v celoti dobre predloge je to, da ne izključuje samo specialne razprave v zbornici, ampak da hoče otežiti in prikrajšati nečlanom odseka udeležbo pri odsekovih posvetovanjih.

Po zakonu z dne 30. julija 1867, na čegar podstavi se volijo permanentni odseki, sme vsak poslanec stavljati pisane nasvete za ta odsek in ta poslanec sme svoj nasvet tudi ustno utemeljiti. Ne uvidim, zakaj utesnjuje ta načrt tudi posvetovanja v odseku, utesnjuje jih pa izdatno z določbo, da mora stavljene nasvete podpisati toliko poslancev, kolikor jih določa opravilnik. To je povsem neutemeljena utesnitev.

Permanentni odseki so prav za prav voljeni za to, da zborujejo v času, ko zbornica ne zboruje, ko so torej poslanci razkropljeni po celi monarhiji. V tem času se razpravlja v permanentnem odseku jeden tistih mnogih zakonov, katerih je še pričakovati. Če se mi zdi potrebno, kaj predlagati, kje naj dobim podpise 20 poslancev, da morem svoj predlog staviti in doseči, da se o njem razpravlja. (Tako je!)

Priznam — saj sem sam član jednega permanentnega odseka in sem videl — da se ta pravica jako malo izkorišča, toda jaz stojim na principijelnem stališču, da se ne odpovem pravici, katera ostane prav lahko veljavna in ki stvari same ne oteži in je ne zavleče.

Pravice torej, katere pristojne nečlanom permanentnih odsekov že po zakonu z dne 30. julija 1867. naj se na vsak način zavarujejo in dovolil si bom pri specialni razpravi predlagati, kar se mi zdi primerno.

Ugovarjalo bi se mi lahko, da so to nedostatki, kateri se dajo odpraviti pri specialni debati. Ko bi to verjel, bi bil optimist; dvomim, da se bo kaj premenilo in zato raje nasprotujem celemu zakonu, zlasti še z ozirom na te predloge § 10., ki pravi, da bo to skrajšano obravnavanje veljalo tudi za več drugih zakonov.

Kakor sem rekel, bodo ti zakoni rešili mnogo važnih vprašanj. Ako je pa tako, hočemo vendar prej pogledati, kako je vlada skušala rešiti ta važna vprašanja.

Omenilo se je tukaj že vprašanje, s katerim se hočem s svojega specialnega stališča baviti. Prav je, da se je omenilo kot tisto vprašanje, o katerem se bo razpravljalo v zakonih, ki so napovedani, namreč vprašanje o jeziku sodnih obravnav. V načrtu civilnopravnega reda je bila taka določba in

misli in občutki. Gledala je na nazore in stvari, na prednosti in imetje vseh drugih ljudij z neko opravičeno in oholo ničmurnostjo in preširnostjo; vajena je bila, videti v sebi svoj lastni ideal, vzor dovršenosti, a da so drugi ljudi samo zidar tega tukaj, da ji to povedo; njena nepovrednost, kar se tiče teh nizkih napak in slabostij in otročjega genotja ji je v glavo zabila misel, da je nedosežna in nepristopna strastim in bedarijam človeškim. A zdaj je povsem nepričakovano padla na najnižjo stopinjo slabosti in egoizma — strast se je je polotila in uničila ves njen pogum.

Nekega dne je bila v neki zasebni kapelici, v kateri so bile prav lepe stare freske, katerih je pa bilo možno videti samo rano v jutru, hkratu ga tu zapazi na veliko svoje presenečenje, ko je ravno stopil iz žgrada. Pogleda jo površno in jo molče pozdravi, a ko hoče oditi, poskoči ona k njemu, sledeč nekemu naglemu nagonu, ki ji pa je že tre mutek pozneje vzbudil kes.

— Morate li se mene ogibati? pravi naglo. Skoro bodem šla odto — vsaj dotlej lahko ostaneva prijatelja? Ljudje bi menj govorili...

Pogled njegov je bil strog in hladan, tako hladan, da jo je zabele v srce. (Dalje prih.)

sicer v paragrafa 195., ali ta določba se ni nanašala na stranke, ampak na druge osebe, ki se udeležijo obravnav.

To vprašanje se torej ni vsestransko razpravljalo, nego le omenilo.

Odsek je pa eliminiral § 195. in sicer — kakor rad priznam — povsem po pravici, kajti tak del vprašanja ne spada v ta zakon, v tem ko se glavna stvar o drugem zakonu reši. Rečeni paragraf se je izpuštil, ker se bo vprašanje rešilo v uveljavljenem zakonu k civilnopravnemu redu ali pa v zakonu o sodni instrukciji.

Vprašanje je gotovo jako važno in jako težavno. Stvari, ki se vedno gode okoli nas, dokazujejo, kako težavno je to vprašanje. Tu imate torej tako vprašanje, katero nam prinese zakoni in mi si še misliti ne moremo, kako se bo skušalo to vprašanje rešiti.

Ni torej niti mialiti, da bi privolili način obravnavanja, ki nam vzame pravico, govoriti o tako važnem vprašanju.

Znano Vam je — da ostanem pri tem vprašanju — da tako, kakor s tem vprašanjem, je tudi z drugimi važnimi vprašanji, da je § 13. sodnega reda jedina zakonita določba v veljavnem zakonu, valed katere so po določbi, da so pri sodiščih dopustni deželnonavadni jeziki, počasi tudi slovenski jeziki prišli pri sodiščih v rabo. Odpravite sodni red s tem § 13. in postavite na njega mesto zakon, ki glede jezika obravnav ničesar ne določi, in Slovani, ki v mnogih ozirih tožimo, da se na nas sodišča premalo ozirajo, se bomo imeli nobene zaslombe. Reklo se nam bo morda: Kaj pa čl. 19. drž. osnovnega zakona? Ta je sicer res naš paladij, in svojega stališča glede tega člena ne opustimo, ali v novejšem času se ta člen tolmači na način, kateri ne bomo nikdar pripustili, s katerim pa moramo računati, tolmači se namreč tako, da je ta člen samo princip, kateri nima na dejanske razmere nikakega aktivnega upliva. Če nam pa ta člen ne daje nikake aktivne pravice in se še izpušti sedanja določba o dopustnosti jezikov, kaj pa potem še ostane? Ker bi ničesar ne ostalo, nikakor ne moremo dovoliti olajšanj obravnavam o zakonih, o katerih ne vemo, kaj določajo glede teh, za nas tako važnih vprašanj.

S prijateljske strani sem slišal nazor, da bi bilo najbolje, da se to vprašanje sploh ne omeni v civilnopravnem redu.

Ako bi imeli narodnostni zakon kakoršen zahtevajo in žele vse stranke, bi sam mislil, da to vprašanje ne sodi v civilnopravni red, ampak bi se moralo rešiti v narodnostnem zakonu. Če pa se reče, naj se to vprašanje prepusti samo sebi, da bo ustmeno obravnavanje močno pospeševalo porabo narodnih jezikov, tako je to morda v marsikaterem oziru opravičeno, ali odločno bi moral odevetovati, da bi se vlada tega oprijela in pri sedanjih določbah o jezikovnem vprašanju se tega držala. In še nekaj je upoštevati. Ne vem, kake razmere še nastanejo v Avstriji. S pričakovanim narodnostnim zakonom bo morda v zvezi tudi kak uradni jezik. To si pa bomo še premislili.

Na vsak način bi narodnostni zakon v zvezi z uradnim jezikom sam po sebi prouzročil škodo narodnim jezikom ter je potisnil na stran.

To bi bilo nasprotno začelo o enakopravnosti jezikov in več, kakor je neobhodno potrebno, ne bomo na noben način dovolili.

Ker pa se nam z vsami temi vprašanji danes še ni baviti, ker bodo ta vprašanja rešili šele zakoni, katere je pričakovati, zato ne morem glasovati za specialno razpravo o tej predlogi, dokler ne poznamo zakonov, kateri še pridejo.

Za slučaj, da se začne specialna debata, si pridržim pravico, staviti primerne predloge (Odobravanje.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. novembra

Jezikovna ravnopravnost pri sodišču

Z ozirom na govor dr. Ferjančiča, kateri priobčujemo na drugem mestu, je pravosodni minister v imeni celega ministerstva odgovoril, da se določanje pravice strank, rabiti pri sodišču deželnonavadne jezike, ne bodo nič premenile. Očitno je, da je naglasiti v tej izjavi besedi „določanje pravice“.

Tržaški simptomi.

„Edinost“ piše: „Triester Zeitung“ je objavila članek, kateri utegae vzbuditi nekoliko pozor-

nosti. Ni zanimiv toliko po tem kar pripoveduje, ampak veliko bolj po tem, kar le namiguje, tako, da človek ne more biti na jasnem, kakov je prav za prav namen temu članku: tendencija mu je povita v polumrak, da je niti ni možno pogoditi točno. Vendar pa ima marsikaj značilnega na sebi. Po sestavi vsakega stavka je soditi, da se je pisec poskušeno trudil kazati se objektivnega tudi nasproti nam Slovincem. Drugo značilno dejstvo v tem članku je odkrito priznanje, da je Slovencev v Trstu s svojimi narodnimi in političnimi težnjami — da se je tudi v Slovincih vzbudila samozvest, da so po državnih temeljnih zakonih tudi oni enakopravni z drugimi narodnostmi. Zato ro vidi člankarju sicer nedolžna demonstracija od minolega ponedeljka kot zelo resen pojav. Potem nadaljuje: „Istotako ni dvomiti in je opazovati sleherni dan, da Italijani oporekajo njih (Slovencev namreč) težnjam ter se jim protivijo na vsak način. Včerajšnja mala demonstracija na velikem trgu ni za sedaj drugega, nego poskus, dokazati in naglasiti obstanek narodnega prava, in kaže dosledno tudi še ne izrečeno voljo, pripomoči do zmage enakopravnosti.“ — Do tu ni oporekati članku, ki je nadabnjen z višjega mesta. O! tu naprej pa se zgubljajo izvajanja v nekaj polumrak in v nejasnost. P.š. namreč: „Temu nasprotno gibanje ne izostane, o tem bodite zagotovljeni; le o obliki istega nismo danes še na jasnem. Kako izteče ta akcija, katero je mogoče predvideti, to je zavisno seveda od postopanja slovenskih poslancev, dá, od Hohenwartovega kluba samega, — sploh ostane včerajšnja demonstracija le simptom, kojemu donesejo pravo tolmačenje poznejši dogodki v parlamentu in izven parlamenta.“ Tu moramo povprašati: kakovo naj bi bilo to nasprotno gibanje? Komu nasprotno? Na kako „akcijo“ v bodočnosti meri nemški list? V kaki zvezi so slovenski poslanci s to „akcijo“? Kako naj vplivajo na isto? Kakovi bodo ti „poznejši dogodki“ v parlamentu in izven parlamenta? Ali se je gospodom pri „Triester Zeitung“ res že odprl pogled v bližnji bodočnost, ki nam donesejo važnih in dalekosežnih dogodkov? Tu imamo cele kupe vprašanj, na katera ne moremo izluščiti odgovora iz omenjenega članka. Ali so nam gospođa hoteli napraviti nekako nakaznico za pozneje čase? Tudi to bi bilo menda nekaj, ako bi vedeli, koliko vrednost predstavlja ta nakaznica, in kdo jo je podpisal? Toda tudi v tem nas puščajo gospođa v nejasnem! Poslušajmo dalje to sladko besedičenje. Člankar sam obeča, da se bo še čisto bavit s prepričkom mej italijansko in slovensko stranko, a konečno svojo besedo o mogočnosti zloznega življenja hoče povedati v poznejših časih. Vendar pa nam že danes postavlja nekako premiso mirnemu življenju. „Stranki bi se lahko sporazumeli — tako pravi — ako bi vzprejeli kot podlago sporazumljenja jedino in resnično sredstvo, o katerem se ni prepirati: da so namreč pripadniki te in one narodnosti v Trstu zajedno pripadniki jedne in iste avstrijske države, da so avstrijski državljani, ter da stoje pod pravnim varstvom državnih temeljnih zakonov avstrijskih — državne ustave avstrijske. Bilo bi sicer tudi potem še boj za političko moje in tvoje, vendar bi se z lahka poravnali ti boji, ako bi oba dela nagibala in vodila državna zavest. Prav dobro, izborna premisa to, ljuba „Triesterica!“ Kolikor besedi, toliko resnic! Obžalujemo pa iskreno, da pogrešamo konkluzije, zaključka iz te premise in pa tudi pojasnila, ali se oba dela, ali samo jeden in kateri ni čutil do sedaj avstrijskega državljanstva in neče pripoznavati določil temeljnih zakonov avstrijskih, vključno § 19. o enakopravnosti vseh narodnosti? — Zakaj niste zapisali primerne zaključka, ko je vendar toli jednostaven: ker že mir ni drugače mogoč, nego na podlagi žive državne zavesti in na podlagi naših temeljnih zakonov, zagotavlja joč h popolno enakopravnost vseh, dolžnost je državnim oblastim, da prisili, če ne gre drugače, drakončnimi sredstvi, — vsacega državljanstva in vsako narodnost, tudi italijansko!, do spoštovanja omenjenih temeljnih zakonov. Ta nauk se nam uriva sam po sebi iz „simptoma“ od ponedeljka zvečer“.

Izjemno stanje v Pragi.

V zadnji seji poljskega državnozbornskega kluba so nekateri člani predlagali, naj bi poljskega kluba eksekutivni odbor uplival na to, da bi vlada razveljavila izjemne naredbe in to z ozirom na volilno reformo, da bi Pražani zamogli postati zopet deležni pravice zborovanja in bi mogli izreči svoje mnenje glede nameravane reforme.

Ogerske cerkvenopolitične reforme.

Ministra Fejervary in Andrássy sta bila na Dunaju in prigovarjala cesarju, naj sankcionira cerkvenopolitične predloge. Kak uspeh sta imela ministra, ni znano. „Budapešti Hirlap“ pravi, da je cesar stavil gotove pogoje, od katerih izpolnitve je odvisno, če sankcionira predloge ali ne. Oficijski listi prerekajo to poročilo.

Vnanje države.

Socializem v nemški vojski

Se ni pozabljen afera 183 gojencev Berlinske topničarske šole, kateri so zdaj zaprti v Magdeburški trdnjavi zaradi anarhističnih demonstracij, že se javlja iz Darmstadta, da je ondotno vojaško sodišče obsodilo trideset vojakov zaradi udeležbe pri socialističnih izgrediv in razširjevanja socialističnih tiškovin na mnogoleten zapor.

Kitajska

je zdaj že v drugi naprosila evropske velesile, naj intervenirajo, da se sklene mir, a najbrž se bodo evropske velesile tudi to pot ognile tej neprijetni zadevi. Nemčija je kitajskemu poslaniku svetovala, naj direktno pri japonski vladi prosi miru. Kitajska je pripravljena izpolniti vse pogoje, katere določijo evropske velesile, samo poudariti se pred Japonsko neče, ta pa ne mara govoriti o miru, ampak je od klonila posredovalni predlog predsednika Združenih držav, češ, da bo mir sklepala v Pekingu.

Domače stvari.

— (Shod v Opatiji.) V nedeljo so se v Opatiji sešli slovenski in hrvatski deželni poslanci isterski in zastopniki raznih gospodarskih društev ter po daljšem posvetovanju sklenili sestaviti obširno spomenico o gospodarskih in političnih razmerah v Istri ter jo po posebni deputaciji izročiti cesarju. To je tudi jedini pot, informovati cesarja o dejanskih razmerah v Istri.

— (Umrli) je danes v Ljubljani gosp. Filip Tratnik, c. kr. višji davčni nadzornik v pokoju, ki je kot pregledovalec računov „Narodne Tiskarne“ mnogo časa žrtvoval za ta zavod. Pogreb bo v nedeljo popoldne. Bodi mu lahka zemlja!

— (Osobne vesti.) Kot vodja zemljiške knjige v Červinjanu je imenovan kancelist okrajnega sodišča v Dinjanu g. Ivan Sgubin.

— (Slovenska predstava) v deželnem gledališču Ljubljanskem bo jutri sobota v predslavlje godu Nje Velikanstva cesarice Elizabete ob svečani razsvetljavi gledališča. Pela se bo v drugi tako izborna vspela opera „Poljub“.

— (Slovensko gledališče.) Premijera opere „Poljub“ je v vsakem obziru dobro vspela. S paznostjo je občinstvo zasledovalo priprosto dejanje, ki se vrši bolj v arci in duhu nego na vzhodu in s svečano uglednostjo poslušalo divno glasbo, ki dovršeno slika vsakratno dušno stanje. Razven nekaterih neznatnih negotovostij je bila predstava zelo dobra. Gledalivo je pela gč. Leščinska čudovito mili pesmici pri zibeli, popolnoma korektno gč. Towarnicka; ga. Inemannova je dobila za ljubko „jutranjo pesem“ poseben aplavz; gospodje Noll, Beneš in Vašiček so bili iz vrstno pri glasu — posebno dobro je pel prvi gospod; gospoda Perdan in Pavšek, zbor in orkester so vrlo zmagovali velike težkote. Razven omenjene pesmi je bilo še glasno odobravanje po ouverturi, po duetu mej gg. Nolljem in Benešem, dolgotrajno in burno pa koncem obeh dejanj. Vpri zoričev je bila jako slikovita. Jutri prinesemo obširnejše poročilo.

— (Cvetoče vijolice) kot dokaz mile jeseni nam je poslala rodoljubna gospodična iz Ribnice, kjer jih je včeraj na prostem natrgala.

— („Zagorski Sokol“) priredi v nedeljo dne 25. novembra v prostorih gosp. Medveda Sokolski večer s tombolo, petjem, godbo in plesom. Radodarni dobijki se hvaležno vzprejemajo. Začetek ob 5. uri popoldne.

— (Roparski napad na pošto.) Na cesti iz Logatca proti Godoviču je prišel dne 11. t. m. okolu 6 ure zvečer poštnemu blapcu, ki je vozil prazni poštni voz, nasproti neznan človek in ga začel izpraševati za več rečij. Ko je potem neznanec zahteval, naj blavec ostavi konje, češ, da jim bode dal kruha, zdelo se je to blavcu sumno, zlagal se je neznanec, da sta v vozu dva potnika, ob enem pa je pogljal konje. Neznanec je na to ustrelil na blavca, ki je kar najhitreje možno vozil proti Godoviču. Mej potom je srečal izvoznika Kosa in pa voz rudniškega ravnateljstva, katere je obvestil o dogodbi. Voznik rudniškega voza je takoj obrnil in naznanil vse orožnikom. Odšla sta takoj dva orožnika na lice mesta, a napadalec je bil izginil. Voz ni nič poškodovan. Napadalec je bil star kakih 25 do 30 let, temno oblečen in utegne biti po govoru sodeč kak italijansk delavec.

— (Najden človešk kostnjak) V kamnolomu pri Okroglem je našel te dni delavec Jernej Sajovic iz Nakla ostanke človeškega kostnjaka, ki je utegnil biti tam zakopan že kakih 20 let. Ostanke so se prenesli na pokopališče.

— (Zoper utrakvistično gimnazijo v Celji) je protestoval tudi občinski zastop Luški. Dozdaj se je že precej nemškutarskih zastopov oglasilo zoper rečeni zavod, prvenstvo smešnosti gre pa še Mariborskemu, ki bi bil moral vendar pomisliti, da so mestu slovenske vzporednice na undotni gimnaziji samo koristile in nič škodovala. O Abdera!

— (Jedina nemčurska občina v Savinjski dolini) je v St. Petru. Pri zadnjih občinskih volitvah so namreč zopet zmagali pristaši župana Jožefa Lenko-ta po domače Martinca. Ako bi sosedni narodnjaki in domači neodvisni posestniki le malo bolj odločno postopali, bi bila že zdavnaj izginila ta pega v odlično-narodni Savinjski dolini.

— (Čitalnica v Celji) bo imela svoj redni občni zbor dne 25. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v svojih prostorih.

— (Bralno in kmetijsko društvo v Grižah) v Savinjski dolini bo imelo svoj prvi občni zbor v nedeljo dne 18. t. m. v društvenih prostorih g. J. Piklove hiše. Zborovanje se prične ob 3 uri popoldne, na dnevnem redu je tudi poučljiv govor o amerikalni trti in njenem sajenju. Poem je prosta zabava, pri kateri sodelujejo domači moški kvartet.

— (Podpora.) Za novo pot iz Solčave v Logarjevo dolino je dovolil štajerski deželni odbor slovenskemu planinskemu društvu podporo 100 gld.

— (Lahonska predrznost.) Tržaški Lahoni so kar zbesneli, ko so videli, da se Slovenci upajo protestovati proti njih počenjanju. Zidaj kličejo na boj zoper Slovence, češ, da jih je z lakoto ukrotiti. Okoličanom in mestjanom groze z bujkotovanjem, kakor da bi mesto ne bilo vezano na okoličane ravno tako, kakor okoličani na mesto. Drug živi od drugega. Tudi agtacija zoper slovenske delavce, službujoče pri Italijanib, se je začela. Lahbi bi te Slovence radi nadomestili s svojimi bratci iz sosednega kraljestva. Hujška se kar očita. Lahbi ne pomislijo, da živi v Trstu velika slovenska manjšina in da je vsa okolica od Rojana do Maribora slovenska. Slovenski delavci v Trstu si ne bodo dali kar na kratko vzeti kruha, to naj upošteva vlada in naj pravočasno skrbi, da se napravi konec tem agitacijam, kajti kdo bo odgovoren, če bi — cesar Bog ne daj — nastalo mej Slovenci in Lahbi nasprotje, kakoršno je v francoskem Aigues-Mortessu prouzročilo tako krvave boje.

— (Buzetski občinski zastop) ni razpuščen, kakor smo bili po italijanskih listih poročali. Lahbi to pač želé, a dosegli tega še niso vzle svojim podlim mahinacijam in vzle lažnjivim poročilom, katere razširjajo glede razmer v Buzetu.

— (Nesreča v cirkusu) V Trstu daje dobro znana družba cirkusa Heary v Politeama Rossetti predstave. Pri predstavi v torek zvečer je padla 8letna hčerka ravnateljstva Henrietta s konja in se poškodovala na prsih, da so je morali odnesti. K sreči pa so poškodovanja le vnanja in ne opasna.

— (Srbska banka v Zagrebu) Pod imenom „Srbska banka“ se bo ustanovil v Zagrebu nov denarni zavod.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Ivan Kenda v Postojni 2 kroni. — Živio!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. F. Primožič, učitelj v Postojni 20 kron, katere je zložila vesela družba v Postojni praznujoča mlado staročetovstvo. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Družbi sv. Cirila in Metoda je „učiteljsko društvo kranjskega okraja“ pristopilo kot pokrovitelj. Vplačalo je dosedaj 75 gld. z željo, naj se takoj upiše, ostali znesek pa poravnava prihodnje leto. Omenjena vsota nabrala se je večinoma kot prostovoljni darovi pri raznih zborovanjih ali drugi priložnosti od društvnikov in njih prijateljev.

Razne vesti.

* (Okameneli gozd.) Cel okamenel gozd močvirnih cipres, kakor so še danes v Ameriki, se nahaja blizu vasi Gross Reschen pri Seftenbergu na Saksanskem. Mej rujavim premogom, ki se vidi na površji in sega precej globoko, je cela množina ostankov od deblov nekdanjih močvirnih cipres. Debla stoje pokonci in so po jeden do dva metra visoka in do tri metre široka. Ni dvoma, da so drevesa zrastle na tem mestu, kjer so pozneje okamenela.

* (Nesreče v rudnikih) Nova nesreča, ki se je zopet pripetila v premogovih jamah v Mostiču, kjer je bilo ubitih po eksploziji okolu 20 rudarjev, je oživila spomin na veliko Karvinsko katastrofo, na katero se je že pozabilo nekoliko. V poslednjem času so se dokončala dela v rovu sv. Frančiške in se je zopet spravilo na dan več mrtvecev, ki so pri prvih rešitvah delih poneorečeni. Trupla so seveda po tolikem času taka, da ni moči konstatovati identičnost posameznih poneorečencev. V ostalih rovih se bodo dela še nadaljevala in se je zopet zbrala komisija v Karvinu, da se posvetuje o tem, kako naj se to izvrši.

* (Silni vihar) je divjal te dni v vsi Belgiji in v mnogih krajih severne Nemčije, kakor v Hamburgu in Lübecku. V Bruslju se je zrušila jedna hiša in je bilo ubitih več oseb. V Lübecku se je posedel zvonik Marijine cerkve in je mnogo hiš bilo poškodovanih.

* (Pohani črvi.) V šanskih državah blizu kitajske meje živijo prebivalci navadno črve, katere si pripravijo na nastopni način. Črve polagajo v lonec z mlekom, ki se mora ponoviti vsak dan. Črvi se tako zrede, da postanejo debeli kot evincnik in čisto beli in čisti, ker so se iznebili vseh peščenih in zemljastih tvarin. Tako pitani črvi se potem polajajo v meslu in ribanem kruhu in pohajo. V skledi so videti kakor makaroni in imajo baje slasten okus. Kdor ne veruje, lahko poskusi.

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“, glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ ima v št. 22. naslednjo vsebino: — r: Slovensko deželno učiteljsko društvo za Kranjsko. — Slavnim okrajnim učiteljskim društvom! — a: Varstvo ptic. — S: Deželna učiteljska konferencija v Gorici. — Naši dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpis učiteljske službe.

— Tamburaške skladbe. Na željo raznih tamburaških zborov prične izdajati g. Milutin pl. Farkaš v Zagrebu redno vsak mesec po tri partiture. Ta mesec so izšle nastopne: Karišik iz opere „Nikola Šubić Zrinski“ (1 gld. 50 kr.) 2. Bečica — polka franciska 60 kr. 3. Junačka četvorka 1 gld. 30 kr. Pri njem se dobiva tudi še vse starejšje skladbe in pa novo izdajo knjige „Kratka uputa u tamburanje po kaidah“ za 1 gld. 20 kr. Naročila je poslati skladatelju (Gunduličeva ulica br. 6) v Zagreb.

Brzjavke.

Gorica 16. novembra. V včerajšnji seji obč. sveta se je vzprejel predlog, da se občina pritoži na upravno sodišče zoper ukaz naučnega ministerstva, da mora ustanoviti slovensko ljudsko šolo. Poslušalci so bili sami Slovenci. Ker so Lahbi nesramno napadali Slovence, so navzočni poslušalci glasno ugovarjali in klicali: „Živeli Slovenci!“ Župan je kar besnel in je dal demonstracijo zabeležiti v zapisniku.

Dunaj 16. novembra. Včeraj so se poljski člani odseka za volilno reformo in člani eksekutivnega odbora poljskega kluba v pisarni podpredsednika Abrahamowicza zopet dlje časa posvetovali glede volilne reforme, ne da bi se bili mogli zjediniti. Poljski posl. grof Pininski je izdelal poseben načrt volilni reformi, pa tudi s tem ni večina Poljakov zadovoljna. Vlada je za včeraj določeno odločilno konferencijo zaupnih mož vseh koaliranih strank sklicala na nedeljo.

Dunaj 16. novembra. V današnji seji gospodske zbornice je naznanil predsednik, da je umrl ruski car in s toplimi besedami povdarjal njega zasluga za ohranitev evropskega miru.

Dunaj 16. novembra. Vsled naprave samočeških javnih napisov so nekateri hišni posestniki tožili Praško občino zaradi motenja posesti. Okr. sodišče je tožbe odbilo, češ, da ni pristojno in višje dež. sodišče je to potrdilo. Najvišje sodišče je vsled pritožbe ukazalo, da mora sodišče vzprejeti tožbe in o njih soditi.

Belgrad 16. novembra. Na dan pogreba umrlega carja se bodo vsi javni lokali zaprli, hiše pa dekorirale. Kralj Aleksander je včeraj odpotoval v Peterburg. Nikola Pašić je v imeni srbske radikalne stranke poslal velik venec.

Peterburg 16. novembra. Minister unanjih del Giers odstopi v kratkem, na njegovo mesto pride sedanji ruski poslanik na Dunaji knez Lobanov. Govori se tudi, da odstopita general Gurko, guverner v Varšavi in general Orčevski, guverner v Vilni.

Nova opera!
Začetek ob 1/8. uri zvečer.
Štev. 22. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 608

V soboto, dan 17. novembra 1894.
V predslavlje godu Nje Velikanstva cesarice Elizabete ob svečani razsvetljavi gledališča.
Drugičkrat:

POLJUB.

Prostonarodna opera v dveh dejanjih. Po pripovedi Karoline Svete spisala Eliška Krásnohorská. Uglasbil B. Smetana. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fr. Gerbič. Režiser g. Jos. Noll.

Novo dekoracijo v prvem dejanju priredil gledališki mojster g. Stadler.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.
Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27.
Vstopnino glej na gledališkem listu.

Prihodnja predstava bo v torek, dan 20. novembra t. l.
Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Umrli so v Ljubljani:

13. novembra: Franciška Japelj, delavčeva hči, 3 leta, Cesta v Mestni log št. 13.
14. novembra: Cecilija Permoser, strojevodja žena, 33 let, Dunajska cesta št. 42. — Marija Šušteršič, bivša krčmarica, 68 let, Tržaška cesta št. 28. — Rozalija Jeunika, posestnica, 60 let, Tržaška cesta št. 29. — Franciška Habl, uradnikova hči, 6 mesecev, Kolizej.
15. novembra: Dr. Jožef Kapler, umir. distr. fizik, 68 let, Sv. Jakoba trg št. 2.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. nov.	7. zjutraj	735.5 mm.	4.6° C	brezv.	megla	
	2. popol.	734.7 mm.	14.8° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.4 mm.	8.6° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 9.3°, za 4.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100	05	
Avstrijska zlata renta.	124	80	
Avstrijska krona renta 4%.	99	95	
Ogerska zlata renta 4%.	123	35	
Ogerska krona renta 4%.	97	75	
Avstro-ogerske bančne delnice	1045	—	
Kreditne delnice	395	25	
London vista.	124	65	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	10	
20 mark	12	21	
20 frankov	9	92 1/2	
Italijanski bankovci	46	10	
C. kr. cekini.	5	91	

Tužnim srcem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, gospod

Filip Tratnik

c. kr. višji davkarski nadzornik v p.

danes ob 6. uri zjutraj, po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočce, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega umrlega bode v nedeljo, dné 18. t. m., ob 4. uri popoldne v hiši žalosti, Streliške ulice št. 14, slovesno blagoslovljeno in na pokopališču pri sv. Krištofu pokopano.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Dragi rajniki bodi priporočen v blag spomin in pobožno molitev. (1305)

V Ljubljani, dné 16. novembra 1894.

Antonija Tratnik,
soprog.

Filipina, Rozi,
hčeri.

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice št. 1

priporočata za prihodnjo zimsko sezono svojo popolnoma novo asortirano zalogo

oblek za gospode in dečke

zimske suknje, menčikove, havelocke, sacco iz lodna, kožušne sacco, spalne suknje, kostume za otroke in dežne plašče iz kavčukovine,

dalje

dražestne novosti

v najfinejših, finih in srednjih konfekcijah za dame, kakor kolobarjih (Rad-mäntel), golf capes, jaquetih, kožušnih pelerinah, paletotih itd.

Plašči

(1193—6)

za deklice in otroke v vseh velikostih.

Ilustrovani ceniki in vzorci blaga se razpošiljajo zastoj in poštnine prosto.

Povsod

se iščejo osebe, ki imajo obširne zveze in konsekcije in bi bile voljne, prevzeti majhno zastopstvo. — Ponudbe naj se pošljejo pod „X. Y.“ upravništvu „Slov. Naroda“. (1243-3)

Čast mi je, velespoštovanemu p. n. občinstvu tem potom naznanjati, da sem otvoril

mesnico

na Sv. Martina cesti, — „pri Kupferšmidu“, (prva mesnica pod cesto).

kjer se bode oddajalo meso lepo in fino po 48 kr. kilo in bržla po 44 kr. kilo

Z zagotovitvijo, da si bodem vestno prizadeval, ugoditi vsem zahtevam cenjenih svojih odjemalcev in proseč za mnogobrojni obisk, beležim z velespoštovanjem (1293—1)

Andrej Trškan, mesar.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, skazenem felodol, pomanjkanji slasti do jedij itd.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Dobiva se pri (1234-3)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 9 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 6 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selsthal v Anzees, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipaj, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Breguice, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipaj, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaj, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linza, Steyra, Gmund, Ischla, Anzees, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Nova Mesta.
Ob 11. uri 47 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaj, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linza, Steyra, Paris, Genevo, Gurth, Breguice, Inmost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lienz, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Nova Mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Nova Mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 5 min. popoldne " "
Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 5. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne " "
Ob 6. uri 40 min. zvečer " "

(4—260)

Hiša v Kamniku

v sredini mesta, obstoječa iz 7 sob, prodajalnice itd., prodaj se prostovoljno.

Več o tem izve se pri g. Franu Zupan-u v Kamniku št. 68. (1801—1)

Najstarejša

(1299)

posredovalnica služb v Ljubljani

G. Flux, Breg št. 6

vestno priporoča in nameščuje pridne posle vsake kategorije moške in ženske, za tu in drugod.

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča II. (1295—1)

samo novo blago po najnižjih cenah:

Kožušne mufe, čepice, ovratnike, kožušne garniture za gospe in otroke, barete (čepice) za otroke.

Klobnke za gospe in deklice.

Zimske tricotne in glacé-rokovice.

Št. 23.951.

Razglas.

(1300—1)

C. kr. za m. del. okrajno sodišče v Ljubljani naznanja: V zapuščino dné 21. avgusta 1893 v Ljubljani, Dunajska cesta, umrlega trgovca **Albina Šličar-ja** spadajoča, večinoma iz raznovrstne

železnine in kovanega blaga

obstoječa zaloga, v inventarni vrednosti 22.600 gld. 25 kr., oziroma 21.600 gld. 25 kr., in prodajalnična oprava v cenilni vrednosti 174 gld. 90 kr., se prostovoljno prodaja.

Eventuelni kupovalci se pozivljajo, da svoje ponudbe z navedbo, ako prevzamejo celo zalogo ali posamezne večje partije in za katero ceno, pri sovaruhu ml. dedičev gosp. Janezu Mathian-u, c. in kr. dvornemu založniku v Ljubljani, Dunajska cesta, pri katerem lahko ogledajo tudi inventar in poizvedo daljše pogoje, dopošljejo najdalje

do dné 30. novembra t. l.

C. kr. za m. d. okrajno sodišče v Ljubljani

dné 8. novembra 1894

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna (40-46) Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno zanko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: Jos. Mayr, J. Švoboda, U. pl. Trnkóczy G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Bressan A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfen-bergu A. Huth; v Kra-nju K. Savnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Rudolfovici A. Roblek; v Celju K. Gela.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.